

Biblioteca Regională
- D. R. V. A. -

DRAGUL NOȘU

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Petroșani și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1499

Joi 15 iulie 1954

4 pagini 20 bani

Pentru cea mai bună brigadă utemistă

„Pentru cea mai bună brigadă utemistă din industria carboniferă” — aceasta este lozincă sub care tinerii mineri din minele Văii Jiului se avîntă în întrecerea socialistă în împlinirea zilei de 23 August, marea sărbătoare a eliberării patriei noastre. Desfășurînd larg întrecerea pentru obținerea acestui titlu de mare cinste, brigăzile utemiste, alături de minerii vîrstnici, obțin succese importante în sporirea producției de cărbune. Tinerii mineri de la Aninoasa, Petrița și Uricani au adus contribuții importante la îndeplinirea și depășirea planului de producție al minelor respective. La celelalte mine din Valea Jiului, tinerii, alături de ceilalți mineri și tehnicieni din colectivele respective, sînt hotărîți să lichideze cu rămînerea în urmă și să dea patriei însemnate cantități de cărbune peste sarcinile de plan.

Întrecerea pentru titlul de cea mai bună brigadă utemistă din industria carboniferă constituie pentru sutele de brigăzi de tineret din minele Văii Jiului un puternic imbold în muncă. Brigăzi utemiste ca cele conduse de Marin Stoiculescu, Gh. Paraschiva, Petru Gros de la mina Uricani, Aurel Cristea de la mina Aninoasa, Constantin Sirop, Petru Păduraru de la mina Lupeni și multe altele, sînt în primele rînduri ale luptei pentru mai mult cărbune. Cea mai mare parte a brigăzilor de tineret din minele Văii Jiului obțin succese importante în muncă, fapt care constituie o puternică dovadă a hotărîrii lor de a întîmpina ziua de 23 August cu succese sporite în producție.

Prin marea ei forță mobilizatoare, întrecerea pentru obținerea titlului de cea mai bună brigadă utemistă din industria carboniferă constituie un puternic mijloc de mobilizare activă a tuturor brigăzilor de tineret din toate minele Văii Jiului la muncă entuziastă pentru cărbune mai mult, mai bun și mai ieftin. Tocmai de aceea, organizațiile U.T.M., îndrumate de organizațiile de partid, trebuie să acorde cea mai mare atenție intensificării acestei întreceri. Comitetele U.T.M. de la minele noastre de cărbuni, sînt datoare să organizeze o largă muncă politică în rîndul tinerilor mineri din brigăzile utemiste pentru a participa cu toții la această întrecere. Totodată tinerilor mineri să li se arate că pentru a obține succese în întrecerea pentru cea mai bună brigadă utemistă, trebuie să întărească disciplina muncii, să-și ridice neconținut nivelul de calificare și mai ales, să aplice metodele înaintate de muncă. Organizațiile de tineret trebuie să cheme brigăzile utemiste să treacă la muncă pe bază de grafic ciclic — metodă care asigură sporirea producției și productivității muncii și totodată face să crească cîștigurile personale ale tinerilor mineri.

La fiecare mină e necesar ca întrecerea între brigăzile utemiste să se bucure de o largă popularizare. Brigăzile utemiste care sînt în fruntea întrecerii, succesele obținute precum și metodele lor de muncă trebuie popularizate prin lozinci, panouri, grafice, etc. La gazetele de perete e necesar să se publice articole vii și interesante despre desfășurarea întrecerii pentru cea mai bună brigadă utemistă.

Cea mai importantă sarcină care stă în prezent în fața organizațiilor U.T.M. este intensificarea muncii politice de masă în rîndurile tinerilor mineri în vederea îndeplinirii angajamentelor luate în întrecerea socialistă ce se desfășoară în împlinirea zilei de 23 August.

Intensificarea întrecerii socialiste pentru cea mai bună brigadă utemistă din industria carboniferă trebuie să fie în atenția organizațiilor de partid și sindicale. Tehnicienii comunisti, minerii fruntași cu multă experiență în muncă trebuie să dea sprijin brigăzilor de tineret spre a munci cu o productivitate ridicată. Comitetele de partid sînt datoare să vegheze ca conducerile administrative ale minelor să asigure condiții tehnico-organizatorice optime fiecărei brigăzi de tineret care se află antrenată în întrecerea socialistă pentru obținerea titlului de cea mai bună brigadă utemistă. Comitetele sindicale împreună cu organizațiile de tineret trebuie să organizeze schimburi de experiență atît între brigăzi utemiste cît și între brigăzi de mineri vîrstnici și tineri cu scopul extinderii metodelor înaintate de muncă. Organizațiile U.T.M. trebuie să organizeze periodic consfătuiri cu tinerii mineri din brigăzile utemiste în cadrul cărora să fie popularizate metodele bune și totodată să fie scoase la iveală lipsurile care mai există spre a fi înlăturate. Îndeosebi, organizațiile U.T.M. trebuie să traseze sarcini concrete inginerilor și tehnicienilor utemisti pentru ca aceștia să acorde brigăzilor de tineret ajutor concret și eficace pentru a putea lucra cu o productivitate ridicată.

Acordînd atenția cuvenită dezvoltării și intensificării continue a întrecerii pentru a obține titlul de cea mai bună brigadă utemistă din industria carboniferă, organizațiile U.T.M. îndrumate de organizațiile de partid, vor aduce contribuții de mare preț la intensificarea luptei tinerilor mineri pentru sporirea continuă a producției și productivității muncii în abataje și galerii. Organizată temeinic, întrecerea pentru cea mai bună brigadă utemistă va ajuta sutele de brigăzi de tineret din minele Văii Jiului să-și îndeplinească și să depășească ritmic sarcinile de plan, să întîmpine ziua de 23 August, cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre, cu angajamentele îndeplinite

In corpul ziarului :

Ioana Doinaș: 50 de ani de la moartea lui Cehov.

De vorbă cu regizorul Val Mugar. (pag. 2-a)

L. Manea: Despre două feluri de a ține evidența realizărilor oamenilor muncii.

Pentru un avînt puternic al agri-

culturii în U.R.S.S.

R. P. Chineză trebuie să ocupe locul cuvenit în O.N.U.!

Cuplete „primejdioase”. Încercări ale S.U.A. de a sabota conferința de la Geneva. (pag. 4-a)

Spre noi succese în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August

In luptă pentru îndeplinirea angajamentelor

Cu fiecare zi care trece, întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August ia o amploare din ce în ce mai mare. Minerii și tehnicienii de la mina Lonea se străduiesc să întîmpine sărbătoarea eliberării cu angajamentele îndeplinite și depășite.

În această întrecere care a cuprins toate colectivele sectoarelor, la loc de frunte se află minerii și tehnicienii din sectorul IV al minei, care au extras în prima decadă a lunii iulie cu 17 la sută mai mult cărbune decît aveau planificat. La acest succes colectiv o contribuție de seamă au adus minerii din bri-

gada condusă de tov. Viorel Dohotaru care și-au depășit zi de zi cu 52 la sută sarcinile de plan, întrecîndu-și astfel cu 17 la sută propriul lor angajament. Contribuții de seamă la succesul colectiv au adus și brigăzile conduse de Nicolae Evescu, Nicolae Hăbian și altele care în urma depășirilor de plan de 45-50 la sută și-au întrecut cu 20-30 la sută angajamentele luate.

Printre colectivele fruntașe în întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea zilei de 23 August se numără și cel al sectorului III care și-a întrecut prevederile planului pe prima decadă a lunii iulie cu

11 la sută. În acest sector la loc de cinste în lupta pentru îndeplinirea angajamentelor colective și individuale s-au situat minerii din brigăzile conduse de Drăgaru Matei, Ioan Gherghei și alții care și-au depășit sarcinile de plan cu 25-55 la sută. Asemenea succese au obținut și brigăzile de mineri din sectorul VII investiții conduse de Viorel Cristea, Alexandru Cozma, Gheorghe Bartha, Ioan Săliștean, Ioan Bordaș și Ion Ungureanu care în urma depășirilor de plan de 25-40 la sută și-au întrecut la rîndul lor cu 10-25 la sută propriile angajamente.

Fapte din întrecere

Colectivul de muncitori și tehnicieni al Uzinei de reparat utilaj minier din Petroșani obține o seamă de rezultate pozitive în întrecerea socialistă; oamenii muncii din această întreprindere luptă cu abnegație pentru a trimite minerilor din Valea Jiului cît mai multe utilaje și piese de schimb.

Perioada care s-a scurs între 1-10 iulie, s-a caracterizat în această întreprindere printr-o intensificare a luptei pentru îndeplinirea angajamentelor luate. În fruntea întrecerii s-au situat strun-

garii Gheorghe Kiss și Iosif Orban care și-au întrecut în fiecare zi productivitatea planificată în medie cu 67-96 la sută. Fruntaș în obținerea de succese sporite este și fierarul Solomon Moț, care și-a întrecut sarcinile de plan cu 60 la sută.

Cu mult succes au muncit în prima decadă a lunii iulie turnătorii Augustin Pelea, Laurențiu Latkulik și Dumitru Chivu, întrecînd productivitatea planificată cu 45-60 la sută.

Noile brigăzi de mecanici înființate în cinstea zilei de

23 August înregistrează deja succese în muncă. Astfel, brigada condusă de utemistul Ioan Vilcu și-a depășit productivitatea planificată în prima decadă a lunii iulie cu 60 la sută.

Pe lîngă utilaje, muncitorii mineri din Valea Jiului mai primesc de la U.R.U.M.P. și bunuri metalice de larg consum. Lucrînd la asamblarea sobelor de gătit de tip „Vesta” tinichigiu Zoltan Fenedi a depășit cu 60 la sută sarcinile de plan, iar sudorii Emil Kelemen și Victor Lupu — cu 35 respectiv 43 la sută.

Excursii muncitorești

În timpul verii, Valea Jiului este vizitată de numeroși excursioniști. Ei urcă pe munții Parîng, pe vîrfurile Mîndra și Straja, fac excursii prin împrejurimi. Numai de la 1 iunie și pînă acum,

în Valea Jiului au venit muncitori excursioniști de la fabrica „Electro-putere” Craiova și de la „Fabrica de tricotaje” din Timișoara, elevi de la școlile pedagogice din Craiova și Calafat, de la

școala medie tehnică financiară Satu-Mare, muncitori și elevi din București, Odorhei și alte localități. În total, peste 1400 excursioniști au vizitat frumusețile Văii Jiului.

La întreprinderea 711 construcții

Mai erau doar cîteva minute pînă la terminarea schimbului. Totuși, în secția electrică a întreprinderii 711 construcții din Livezeni bobinatoarele Elena Zamfir, Elisabeta Rusu și Sinziana Chira nu se încumetau să încetinească lucrul. Dimpotrivă, cele trei bobinatoare munceau mai avîntat de parcă ar fi vrut fiecare, în ultimele minute de lucru, s-o ia înaintea celeilalte.

Bobinătoria Sinziana Chira se grăbea cu demontarea unei bobine arse de la un motor. Elena Zamfir și Elisabeta Rusu bobinau de zor un alt motor. Amîndouă urmăreau cu atenție spirele de sîrmă care ce se împleteau și luau forma unei țesături pe măsură ce lucrul se apropia de sfîrșit.

— Bravo Lenuță! — a strigat oarecum ușurată tov. Elisabeta Rusu la ortaca ei Elena Zamfir. Mai avem doar cîteva spire, și-am terminat și cu motorul ăsta care ne-a dat atîta bătaie de cap.

— N-are nimic — a inter-

venit veselă Elena Zamfir. Principalul e că totuși l-am dat gata pînă la urmă. Și încă cu aproape 8 ore mai repede de cît aveam planificat!...

— Dar ce s-o fi întîmplat oare cu Ioan Lesoi, șeful nostru aici azi la serviciu? — a întrebant curioasă tov. Sinziana Chira. O fi avînd de gînd să facă și luna asta ca și luna trecută. Atunci, aproape o jumătate de lună nu ne-a dat nimic de lucru și nici n-a venit să scoată de la magazie materialele necesare, pe motiv că vrea să plece în altă parte. Cu așa „șef” motoarele așteaptă aici mult și bine ca să fie reparate.

— Asta-i bună! — a intrat în vorbă tov. Gheorghe Dragu, care trebăluia și el prin secție și să vezi apoi că pînă la urmă iar vine normatorul Remus Groza și ne calculează din „ochi” realizarea planului. Mai reduce normatorul ceva de ici, mai scurtează de dîncolo și gata „ceva acord” și pentru chiu-

languil de Lesoi, căci da-ă nu muncește e natural că n-are de unde să-l plătească. Dar să știți că luna asta n-o să mai admitem această practică murdară. O să-i spunem totul tov. director Iosif Huszek.

În fața graficului de producție

Mai mulți muncitori de la secția de construcții metalice a întreprinderii 711 construcții s-au adunat în fața graficului de producție.

Unul din muncitori a început să citească cu voce tare: — Echipa condusă de Vasile Cam din care fac parte tov. Ioan Anuțoiu și Ilie Arșanu și-a depășit sarcinile de plan cu 70 la sută. Echipele conduse de tov. Alexandru Copesescu și Ioan Giurcuță și-au depășit sarcinile de plan cu 58 respectiv 65 la sută, iar echipele conduse de...

Iată-le în acest grup și pe Aneta Pașteucă și Ana Simon. Ana Simon și-a întrecut planul de producție cu 80 la sută.

I. IACOB

50 de ani de la moartea lui Cehov

De la Stanislavski la Cehov

... — Al cui e ciinele? Lucrurile nu pot merge așa. Nu permit! O să vă-nvăț eu minte să vă mai lăsați ciinii să umble hai-hui pe străzi. Am să iau deacum la ochi pe toți domnișoriiăștia care nu vor să respecte regulamentul. Cind vinovatul o să fie pus la amendă, o să știe ei ce-i aia un ciine sau orice alt animal care umblă fără stăpîn. O să-i arăt eu! Eldirin! — porunci el sergentului, află al cui e ciinele și dreseză proces-verbal. Iar javra să fie ucisă. Fără zăbavă. Cu siguranță că e turbată! Ei, știe careva dintre voi al cui e ciinele?

— Imi pare — își dă cineva cu părerea, — că-i al lui don'gheneral Jigalov.

— Al domnului general Jigalov? Hm! Eldirin, scoate-mi mantaua. Grozav de cald e azi! Mă tem că o să-i tragă iar o ploaie... Hm... Ce nu pot eu de loc să pricep, — se întoarce Ociunielov spre Hriuchin, — e cum a putut cățelusul ăsta să te muște? Cum să te apuce tocmai de deget? Vezi cît e de mic, iar tu ești gogeamite găligan. Cu siguranță că ți-ai spintecat degetul în vreun cui și te-ai gândit să scoți măcar un profit. Las-că ne cunoaștem noi marfa. Vă știu așa de bine, diavolilor.

— I-a vîrit țigara sub bot ca să ridă și de l ciinele l-a mușcat — ce, era prost? Asta se ține veșnic de pozne, înălțimea voastră.

— Minți, chiorule. M-ai văzut tu pe mine? Atunci de ce minți? Înălțimea sa este deșteaptă, știe ea cine minte și cine vorbește cu mîna pe conștiință și cu frica lui Dumnezeu. Dacă-i vorba pe așa, apoi să hotărască judecătorul care din noi minte. În lege stă scris despre toate. Astăzi toți sîntem egali. Și, dacă vrei să știți, am și eu un frate jandarm.

— Lasă gura!

— Nu, nu poate să fie ciinele lui don'gheneral! — șoptește sergentul după o matură chibzuială — don'gheneral n-are ciini deăștia. Nu ține decît prepelicari.

— Ești sigur de asta?

— Sigur, înălțimea voastră.

— Așa știam și eu! Domnul general are ciini de preț, de rasă. Javra asta, Dumnezeu știe ce-i. Uită-te la ea: o jigodie. Ar ține domnul general un astfel de ciine? Unde-ți sînt mințile? Dacă un ciine ca ăsta s-ar fi rătăcit pe stradă la Petersburg sau la Moscova, știți ce s-ar fi întimplat? Cît ai clipi din ochi ar fi fost ridicat! Fără să se mai sinchisească nimeni de ce stă scris la lege. E adevărat că ai și dumneata dreptate, Hriuchin! Ai fost mușcat, nu trebuie să lași lucrurile așa. Trebuie să-i învățăm minte. Nu mai merge.

— De! Mai știi? S-ar putea să fie și al lui don'gheneral! — cugetă sergentul cu glas tare. — Ce, e scris pe bot că nu e? Parc-am văzut chiar azi unul cam la fel, la el în curte...

— Păi sigur, — își dă un altul cu părerea, — e al generalului...

— Hm! Pune-mi mantaua, frate Eldirin. Vintu-i cam subțire. M-a luat cu frig. Ia ciinele, dă fuga cu el pînă la don'gheneral și întreabă dacă-i al dumnealui. Spune că l-am găsit prin piață și că l-am trimis. Și să nu-l mai lase așa slobod pe stradă. Poate să fie un ciine scump și dacă orice măgar îi viră o țigară sub nas, îi strică mirosul...
(Fragment din schița „Cameleonul“)

Este cunoscut fiecărui cititor că satisfacția pe care o ai cuprinzînd singur în înțelegerea la țilcul unei opere, figura autorului ei, depășește satisfacția pe care ți-o oferă același lucru cînd e cîștigat prin intervenția unui studiu critic competent.

În preajma împlinirii a 50 de ani de la moartea scriitorului rus Anton Pavlovici Cehov, revistele, ziarele și radiodifuziunea noastră, comentează pe larg ceea ce este reprezentativ în opera scriitorului, acea parte a operei sale care merită să stea în atenția maselor largi, alături de alte lucrări intrate în patrimoniul literaturii universale.

Cehov — omul, prietenul, colaboratorul, trăiește tot atît de puternic în memoria cititorilor săi. Dacă miile de volume așezate pe rafturile bibliotecilor, cele cîteva generații de cititori fervenți, consacrarea mondială, ne dau valoarea sa ca scriitor, întîmplările povestite de prietenii săi, situațiile în care aceștia ni-l prezintă, conturează în linii precise profilul acestui mare om. Sub acest aspect îl vom prezenta pe Cehov pentru că — dialectic vorbind — numai o reală apreciere a omului facilitează înțelegerea operei sale, o motivează.

În cartea sa „Viața mea în artă” regizorul Constantin Sergheevici Stanislavski, realizatorul doctrinei numită „sensibilitatea creatoare”, închină multe pagini lui Anton Pavlovici.

Piesa lui Cehov „Pescărușul”, pentru prima oară pusă în valoare de Teatrul de artă din Moscova, a apropiat într-o asemenea măsură pe autor de colectivul teatrului, încît mulți dintre eroii săi, creați ulterior, vizează pe unul sau alt actor apreciat de Cehov. Așa sînd lucrurile, un asemenea rol s-a dovedit departe de a fi servit pe mînușă, chiar dacă el a fost încredințat unui actor de posibilitățile lui Moscvin. Stanislavski subliniază întreitul efort pe care l-au avut de depus actorul și regizorul în crearea eroilor cehovieni. Actorul obișnuit „să joace”, regizorul „să monteze”, s-au găsit în fața unor piese ce nu frapau, care trăiau prin dinamismul lor interior. Piesele lui Cehov, care aparent sacrificau calitățile scenice conținutului intim, sufletec, pretindeau actorului trăire, regizorului creație. Cehov impunea urmărirea rolului în adîncime, sonda- jul continuu, nicidecum schițarea lui la suprafață. Fără ajutorul lui Cehov, cu toată boala să înaintată mereu prezent printre actori, Stanislavski mărturisește că și cu mai multă greutate s-ar fi ajuns la așa-zisă stare de spirit cehoviană.

Amintirile lui Stanislavski sînt culese în parte de la repetițiile pieselor lui Cehov la care autorul asista, așa că ele au marea calitate de a ni-l prezenta pe scriitor în permanenta sa frămîntare artistică pe de o parte, în ceea ce este caracteristic temperamentului său pe de altă parte.

Colaborarea cu Cehov eră anevov-

ioasă pentru că, sgîrcit în impresiile asupra creației sale, rare ori și numai la insistențe, dădea cîte o indicație menită să risipească ciudățenia pe care o degaja textul laconic și ținuta sobră a personajului. Cehov era excesiv de modest și cu greu putea fi făcut să vorbească despre piesele sale.

Odată, asistînd la spectacolul dat anume pentru el cu „Unchiul Vania” și pîrîndu-i-se că o acrită nu a corespuns în rol, a cerut imediată ei înlocuire. Orice intervenție a fost inutilă pentru că... „cu toată duioșia, bunătatea și delicatețea lui, calități care-l caracterizau, în artă era sever și ferm, neîngăduind nici un compromis”...

Semnificativ pentru rafinamentul artistic al lui Cehov, care — la prima vedere — nu odată a scăpat pînă și ochiului încercat, gustului netăgăduit al lui Stanislavski este momentul cînd Cehov îi anunță titlul noii sale piese.

— „Ascultă-mă, am găsit un titlu admirabil pentru piesă. Admirabil — declară el, privindu-mă țintă în ochi.

— Care anume? — îl întrebai neliniștit.

— „Livada cu vișini” — și se porni pe ris.

Nu-i înțelesei bucuria, negăsind nimic excepțional în acest titlu. Ca să nu-l mîhnesc, m-am prefăcut că mă impresionase inspirația lui. Ce i s-o fi părut lui atît de deosebit? Am încercat să-l iscodesc, dar m-am lovit din nou de aceeași ciudată trăsătură a lui Cehov, de a nu putea să-ți destăinuiească nimic în legătură cu opera lui. În locul explicațiilor pe care le așteptam, Anton Pavlovici a început să repete în fel și chip, cu diferite intonații și schimbînd mereu tonalitățile:

— Livada cu vișini. Ascultă-mă pe mine, este un titlu admirabil! Livada cu vișini, cu vișini!

Din aceasta am priceput doar că e vorba de ceva frumos, blînd și duios, al cărui farmec se comunica nu prin cuvinte, ci prin intonațiile vocii lui Cehov. I-am dat să înțeleagă acest lucru; observația mea l-a întristat, zîmbetul solemn a dispărut de pe fața lui, după care urmă o pauză penibilă.

Trecură cîteva zile de la această întîlnire sau chiar o săptămînă. Într-o seară, la spectacol, scriitorul veni în cabina mea și, cu același zîmbet solemn, se așeză lingă mînușă de machiaj; îi plăcea să asiste la pregătirile unui actor înainte de ridicarea cortinei. Urmărea atît de atent modul cum ne fardăm, încît numai după expresia lui îți puteai da seama cît de bine izbutisem grîmă.

— Iă ascultă, cum sună „Livada cu vișini”? — rosti el, punînd o nouă nuanță în intonație, și începu să rîdă.

Pentru o clipă n-am priceput ce vrea să spună. Anton Pavlovici însă a continuat să adulmece sonoritățile

titlului, accentuînd nuanța tandră din cuvîntul „vișini” de parcă s-ar fi străduit să mîngîie prin el frumusețile vieții trecute atît de nefolositoare acum, pe care, cu lacrimi în ochi, le nimicea în piesă. De data aceasta am înțeles subtilitatea. Livada cu vișini e o grădină comercială productivă, aducătoare de venituri. O astfel de livadă e necesară și astăzi. Dar „livada cu vișini” rostită cu o nuanță caldă, tînără, nu aduce nici un venit ci păstrează în albeața ei înfloritoare ceva din poezia trecutului vieți boierești. O asemenea livadă era cultivată numai pentru satisfacerea unui capriciu, pentru desfătarea unor priviri de esteți răsfățați. Ți-e milă s-o distrugi și totuși ești conștient de necesitatea acestui lucru cerut de procesul de dezvoltare economică a țării”...

Autorilor cu pretenții, care la orice modificare de text cerută ripostează cu un insolent „veți răspunde în fața istoriei”, Stanislavski le opune atitudinea demnă a marelui Cehov, care consimte pe dată și nu fără durere cînd i se cere suprimarea unei scene întregi.

— Tăiați! — este singurul său cuvînt.

Cînd Stanislavski începe să facă abuz de efecte acustice și luminoase, ajutorul lui Cehov intervine „aruncîndu-i o piatră în grădină”. Vorbind cu cineva, atît de tare cît să-l poată auzi Stanislavski, îi spune:

— Ascultă, am să scriu o...piesă nouă care să înceapă astfel: „Cît e de minunat, ce liniște e! Nu se aud nici păsări, nici ciini, nici cucii, nici privighetori, nici tictacuri de ceasornice, nici clopoței, nici măcar un greiere”... Pe cît de delicat plasată, pe tot atît de incisivă este ironia lui Cehov.

Cînd cei de la Teatrul de artă din Moscova iau inițiativa sărbătoririi lui odată cu premiera „Livezii cu vișini”, Cehov se împotrivesc vehement. Dacă în cele din urmă acceptă, îl vedem sînd în scaun cî pe ghimpî, ascultînd plictisit discursurile banale închinat lui. După festivitate, cerîndu-i-se părerea asupra darurilor pe care le primise, Cehov mărturisește cu o sinceritate cuceritoare, că și-ar fi dorit în locul minunatei broderii primite din partea colectivului Teatrului de artă și bună „să stea într-un muzeu”, o cursă de șoareci sau... o pereche de ciorapi. Frumos dar și folositor omului — iată deviză pe care a avut-o atît în operă cît și în viață.

Sîntem la sfîrșit de capitol. Vestea morții lui Cehov curmă aici amintirile lui Stanislavski, nu însă înainte de a-i face un necrolog. Indemnul regizorului spre adîncirea operei lui Anton Pavlovici, care „nu este depășită de generațiile următoare, ci, dimpotrivă, se ridică deasupra lor” trebuie să ne fie și nouă îndemn întru cucerirea adevărului cehovian, adevărul vieții.

IOANA DOINAȘ

De vorbă cu regizorul Val Mugur

La Teatrul de Stat din Petroșani, piesa lui Cehov „Unchiul Vania” este în plină repetiție. Pusă în scenă de regizorul Val Mugur, bucurîndu-se de interpretarea unui valoros colectiv de actori, calitățile scenice ale piesei nu riscă să rămînă nereliefate.

— În munca de studio — ne informează tov. Val Mugur — s-a procedat metodic. Ar fi fost imposibil de trecut la transpunerea actorului în personaj fără un prealabil studiu asupra lui Cehov și, deductiv, asupra personalității lui. Un prețios documentar am avut în studiu lui V. Ermilov despre Cehov, documentar care ne-a furnizat materialul epocii.

În munca mea de regizor am căutat să adaptez posibilitățile fiecărui actor cu care lucrez, cerințelor rolului. Actorii distribuți în rolurile principale sînt tineri de talent formați în teatrul nostru și pentru care spectacolul va constitui o mărturie profesională. Pornind de la convingerea că nimic nu-i mai greu decît simplul, nu neglijez niciun detaliu, ca să nu deformeze calitățile piesei, să dau autenticitate trăirii vieții eroilor cehovieni.

În ceea ce privește contribuția mea personală la punerea în scenă a „Unchiului Vania”, cred că poate fi vor-

ba de originalitate numai în lămurirea psihologiei personajelor.

Astfel, pîrîndu-mi-se că V. Ermilov merge pe exagerare în caracterizarea Elenei Andreevna, am căutat să-i descopăr esența. Motivată retoric dar nu și logic, viața ei, departe de a fi a unei frivole, este viața oricărui om mărunt din galeria eroilor cehovieni. Elena Andreevna este și ea o victimă a profesorului Serebreacov.

Trebuie să mărturisesc că încerc o mare emoție în fața acestor realizări, pentru că — oricîtă experiență au adunat anii mei — Cehov pe cît e de frumos, e pe tot atît și dificil.

Despre două feluri de a ține evidența realizărilor oamenilor muncii

Colectivele tuturor întreprinderilor din raionul nostru desfășoară în prezent întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August — cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre de către Armata Sovietică. În această întrecere imensa majoritate a oamenilor muncii obțin succese mult mai mari decât în lunile anterioare, atât în îndeplinirea indicilor cantitativi de plan cât și a celor calitativi. Sînt însă în multe locuri și lipsuri care trag înapoi îndeplinirea angajamentelor colective luate în întrecere. Pentru ca aceste lipsuri să fie cunoscute, pentru ca să se poată lua măsuri operative de înlăturarea lor, pentru ca experiența pozitivă a fruntașilor întrecerii să fie cunoscută maselor largi, este necesar ca în primul rînd să existe o evidență clară și operativă a realizărilor dobîndite de oamenii muncii în întrecere. Fără o astfel de evidență care să dea posibilitate oamenilor muncii de a urmări realizările lor, conducătorii administrative de a interveni operativ acolo unde cifrele graficelor indică greutăți în muncă și organizațiilor sindicale de a populariza larg pe fruntași, nu se poate însuflă întrecerea socialistă.

La minele din Valea Jiului nu peste tot se acordă importanța cuvenită tinerii evidenței realizărilor dobîndite de oamenii muncii în întrecere. Ca exemplu pozitiv se poate da preocuparea care există la mina Petrila pentru ținerea unei evidențe clare și operative a realizărilor oamenilor muncii, iar ca exemplu negativ — lipsa totală de preocupare în această direcție de la mina Lupeni. Iată cum stăteau lucrurile la sfîrșitul primei decade din această lună (10 iulie a.c.) la cele două mine.

În majoritatea sectoarelor minei Petrila în ziua de 10 iulie erau calculate realizările față de norme la brigăzile care lucrează în cărbune pînă pe zilele de 8-9 iulie. La brigăzile care lucrează în steril, cu preluarea de lucru pe decade, urma să se calculeze de îndată ce topografia sectoarelor au terminat măsurătorile și calculele volumelor excavate. Toate acestea au dat posibilitate ca responsabilul cu întrecerea pe mină să-și întocmească la timp scriptele necesare și să pună la dispoziția comitetului de întreprin-

dere, colectivului stației de radioficare și presei date asupra desfășurării întrecerii socialiste atât pe brigăzi cât și pe sectoare. Pînă la această dată, responsabilul cu întrecerea pe mină primise de la comitetele de secție sindicale angajamentele brigăzilor de mineri și procentajul celor antrenați în întrecere. Pe sectoare numărul muncitorilor și tehnicienilor antrenați în întrecere, în comparație cu întregul efectiv, este în această lună de 75--80 la sută.

În prezent, la mina Petrila a fost introdusă o nouă evidență, pe sectoare și revire, care conține, printre altele, rubrici care privesc îndeplinirea sarcinilor de plan și evoluția productivității muncii. Aceste evidențe se țin în cadrul serviciului de organizare a muncii și dau posibilitate de a se urmări operativ cum sînt îndeplinite sarcinile de plan de către brigăzile de mineri, cum evoluează productivitatea muncii.

Avînd la îndemînă o evidență operativă și clară, comitetul de întreprindere și conducerea minei Petrila, au fost în măsură să treacă la forme diverse de popularizare a realizărilor oamenilor muncii. Astfel, în fiecare zi sînt afișate în sala de apel rezultatele îndeplinirii planului pe sectoare și mină, pe ușile birourilor sectoarelor se schimbă zilnic tablouri sugestive care oglindesc comportarea colectivelor sectoarelor în întrecere, iar la intrarea în clădirea administrativă becurile aprinse sau stinse indică dacă un sector sau altul își îndeplinește sau nu sarcinile de plan.

La mina Petrila se folosesc și alte metode de mobilizare a colectivelor sectoarelor la îndeplinirea sarcinilor de plan. De exemplu, prin panouri alcătuite operativ și expuse la loc vizibil se atrage atenția cîte unui colectiv care a rămas în urmă, indicîndu-se cîte tone de cărbune îi lipsește pînă la realizarea planului. După cîteva zile un alt panou arată succesele raportate de colectivul respectiv în lichidarea rămînelor în urmă.

Cu totul alta este situația la mina Lupeni. În ziua de 10 iulie a. c. la sectorul I A (șef de sector tov. ing. Eugen Munteanu, locțiitor tov. Octavian Belovan, secretar tehnic tov. Iosif Dorodici) nu era încă alcătuit

caietul cu evidența realizărilor oamenilor muncii. La sectorul I B (șef de sector tov. Zoltan Görecz) la fel, la sectorul III (șef de sector tov. ing. Emeric Magyoroși, secretar tehnic tov. Stelian Topa) la fel, la sectorul IV (șef de sector tov. ing. I. Lăzărescu, secretar tehnic tov. Augustin Orha) la fel. În sectorul II deși nu există o evidență a realizărilor brigăzilor de mineri, totuși se întreprinsese ceva în această direcție: se defalcaseră sarcinile de plan, se luaseră măsuri pentru linierea caietului respectiv, etc.

Nepăsarea conducerilor sectoarelor minei Lupeni față de ținerea unei evidențe clare și operative a realizărilor oamenilor muncii nu se mai poate tolera. Deși în consfătuirea de producție din 6 iulie a.c., în programul de măsuri tehnico-organizatorice elaborat cu acest prilej, s-a prevăzut introducerea unor evidențe clare și operative a realizărilor oamenilor muncii (atît față de plan cât și față de norme), se vede că conducerile sectoarelor nesocotesc grosolan aceste măsuri. Conducerea sectorului I A se complăce în a înregistra abia la sfîrșitul lunii că are atîtea sau atîtea brigăzi de mineri sub normă. Conducerea sectoarelor I B și II nu urmăresc realizările oamenilor muncii și în sectoarele respective se prestează sute de posturi neproductive. Acestea sînt stări de lucruri care prin evidențe clare și operative, prin studierea lor de către conducători și prin luarea de măsuri tehnico-organizatorice corespunzătoare, s-ar putea remedia.

Conducerea minei Lupeni și în special serviciul organizării muncii de la această mină, care răspunde de evidența întrecerii, trebuie să găsească metode prin care să se aducă aminte susamintitelor conduceri de sectoare că e de datoria lor să organizeze o evidență clară și operativă a întrecerii socialiste. De asemenea, comitetul de întreprindere al minei Lupeni are datoria de a trage la răspundere conducerea administrativă a minei pentru lipsa de preocupare față de evidența realizărilor oamenilor muncii.

Evidența realizărilor dobîndite în întrecere de oamenii muncii trebuie organizată din primele zile ale lunii!

I. MANEA

Muncă însuflețită

Tinerii constructori care lucrează pe unul din șantierele din curtea minei Lupeni sînt dornici de a contribui la transformarea întrecerii socialiste, ce se desfășoară în cinstea zilei de 23 August, într-o perioadă de puternic avînt în muncă. De exemplu, brigada de tineret condusă de constructorul Constantin Ghinea, s-a angajat, printre altele, ca niciun membru al brigăzii să nu absenteze nemotivat, să-și întrecă sarcinile de plan pe luna iulie cu 50 la sută, să elimine timpii morți, să îngrijească cu simț de răspundere uneltele.

În primele zile din această lună, au existat unele greutăți, fapt care a făcut ca brigada să depășească planul de producție numai cu 37 la sută. Totuși în întrecerea socialistă unii tineri ca Nicolae Puiu, Ludovic Munteanu, Mihai Căpitan, Iosif Cristian și alții au întrecut productivitatea planificată cu 40-52 la sută, ceea ce constituie o garanție că angajamentele colective vor fi îndeplinite.

ȘTEFAN TOFH
corespondent

Realizările tinerilor constructori

Desfășurînd larg steagul întrecerii socialiste în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, tinerii muncitori de pe șantierele de construcții din Uricani obțin zi de zi frumoase rezultate în muncă.

Așa de pildă, tinerii zidari din brigada condusă de tov. Iacob Mirza lucrînd după metoda sovietică de zidărie rapidă, au realizat zi de zi o depășire a sarcinilor de plan de 68 la sută. De asemenea brigada de tineri muncitori condusă de tov. Bucur Constantin care lucrează la linia ferată îngustă și-a întrecut productivitatea planificată cu 60 la sută.

M. BELLU
corespondent

Spectacol muzical

Joi 15 iulie a.c. la orele 21 va avea loc în sala Teatrului de Stat „Valea Jiului” din Petroșani un spectacol muzical cu soliștii Radiodifuziunii Romîne Ioana Radu și Ion Luican.

La sfîrșitul lunii iunie, la Moscova a avut loc Plenara C.C. al P.C.U.S. care a adoptat importanta hotărîre „Cu privire la rezultatele însămînțărilor de primăvară, îngrijirea semănăturilor, pregătirea în vederea strîngerii recoltei și asigurarea îndeplinirii planului colectărilor de produse agricole în 1954”.

Plenara relevă că munca importantă dusă de partid și guvern în domeniul întăririi continuie a agriculturii, a permis ca anul acesta să se execute mai organizat însămînțările de primăvară și să se îmbunătățească calitatea lucrărilor agricole. Cu toate că primăvara a întîrziat, culturile de primăvară au fost semănate în termene mai scurte, iar lucrările au fost de o calitate mai bună. Pentru prima oară au fost folosite pe scară largă metodele de însămînțare și sădire în pătrate și în cuiburi așezate în pătrat a culturilor prășitoare.

Planul de stat al însămînțărilor de primăvară a fost depășit. S-a semănat cu 9.500.000 hectare mai mult decât în anul trecut. Totodată, suprafețele ocupate cu cereale de primăvară au crescut cu 6.429.000 hectare în comparație cu anul 1953. Suprafețele cultivate cu grâu au crescut cu 3.583.000 hectare, cu porumb pentru boabe — cu 756.000 hectare, cu bumbac — cu 354.000 hectare. S-au semănat de asemenea sfeclă de zahăr, floarea soarelui, legume, culturi furajere și pentru siloz pe suprafețe mai mari decât în anul trecut.

A fost îndeplinită sarcina cu privire la valorificarea în anul acesta de pămînturi noi. În regiunile de valori-

Pentru un avînt puternic al agriculturii în U. R. S. S.

ficare a pămînturilor virgine și înțelenite, răspunzînd la chemarea partidului, au venit în S.M.T.-uri și sovhozuri și s-au încadrat activ în muncă peste 140.000 de oameni. În S.M.T.-uri și sovhozuri au fost aduse în primăvara anului curent 50.000 tractoare (calculate în unități de cîte 15 cai putere). Deși planul prevedea însămînțarea a 2.300.000 hectare de pămînturi virgine și înțelenite, s-au semănat efectiv cu cereale 3.600.000 hectare.

Însămînțările de primăvară constituie numai prima etapă a luptei pentru o recoltă bogată. Soarta de mai tîrziu a recoltei o decide într-o considerabilă măsură îngrijirea semănăturilor. De aceea, Plenara C.C. al P.C.U.S. pune în fața oamenilor muncii din agricultură această sarcină ca una din cele mai importante. Anul acesta, întreținerea semănăturilor de culturi prășitoare este considerabil ușurată de faptul, că mari suprafețe au fost semănat în cuiburi așezate în pătrat, lucru care permite să se mecanizeze prășirea semănăturilor între rînduri.

O importanță primordială pentru dezvoltarea creșterii vitelor productive o are strîngerea nutrețurilor. În hotărîrea adoptată, Plenara a prevăzut măsuri concrete menite să asigure îndeplinirea cu succes a sarcinii privitoare la crearea unei baze furajere trainice. În special, au fost precizate

sarcinile privind strîngerea finului, sporirea producției de nutrețuri succulente, strîngerea paielor. Înfăptuirea acestor măsuri va da posibilitate colhozurilor și sovhozurilor să se pregătească bine în vederea iernării viteilor, să asigure o înaltă productivitate a acestora.

Strîngerea recoltei constituie etapa finală a lucrărilor agricole, etapă care determină rezultatele eforturilor depuse de oamenii muncii de la sate în tot cursul anului. Plenara relevă că sovhozurile și colhozurile au toate posibilitățile să strîngă recolta la timp și fără pierderi. Anul acesta vor lucra la strîngerea recoltei peste 350.000 combine cerealiere, aproximativ 33.000 mașini pentru smulșul inului și combine de in, 11.000 combine de sfeclă, peste 24.000 de mașini pentru recoltarea bumbacului, aproximativ 10.000 de combine pentru recoltarea cartofilor, un mare număr de mașini pentru curățirea cerealelor și altele.

Ridicarea bunăstării oamenilor muncii din U.R.S.S., puterea economică a țării, depind în mare măsură de îndeplinirea planurilor de stat la colectarea produselor agricole. Măsurile luate de Partidul Comunist și Guvernul Sovietic în vederea ridicării cointeresării materiale a colhozurilor și colhoznicilor în vînzarea produselor, creează condiții prielnice pentru desfășurarea colectărilor de cereale, sfe-

clă, bumbac, floarea soarelui și alte culturi.

Hotărîrea Plenarei prevede o serie de noi înlesniri și stimulente acordate colhozurilor și colhoznicilor pentru îndeplinirea planului de colectări la anumite produse agricole. Astfel, începînd cu recolta anului 1954 se reduc normele livrărilor obligatorii de cereale și semințe de oleaginoase datorate de către colhozuri și se măresc achiziționările de stat pe baza prețurilor majorate. Începînd cu recolta anului curent, gospodăriile colhoznicilor, muncitorilor, funcționarilor, membrilor artelurilor pescărești și meșteșugărești sînt scutite de obligația de a livra statului cereale. Tuturor persoanelor care predau individual cote către stat li se anulează restanțele de livrări obligatorii de cereale și de plăți în natură pentru lucrările executate de S.M.T.-uri. Se anulează perceperea uiumului (în natură) de la persoanele care au măcinat și prelucrat cereale, boabe de leguminoase, culturi pentru crupe, oleaginoase și orez.

În ultimele două luni, Plenara C.C. al P.C.U.S. discută pentru a treia oară măsurile în vederea unei realizări și unui avînt puternic al tuturor ramurilor agriculturii U.R.S.S. Acest fapt ilustrează grija permanentă a Partidului Comunist pentru întărirea continuă a puterii economice a Țării Sovietice, pentru ridicarea bunăstării materiale a poporului.

Hotărîrea Plenarei din iunie a C.C. al P.C.U.S. va constitui o etapă importantă în progresul agriculturii U.R.S.S. (Agerpres).

Intrevederea dintre V. M. Molotov și Ciu En-lai

GENEVA (Agerpres). — TASS
La 12 iulie, V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a avut o convorbire îndelungată cu Ciu En-lai, premierul

Consiliului Administrativ de Stat și ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, care s-a înapoiat la Geneva pentru a participa la conferința miniștrilor Afacerilor Externe.

Convorbiri între V. M. Molotov și A. Eden

GENEVA (Agerpres). — TASS
La 12 iulie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a avut o convorbire la sediul delegației sovietice cu A. Eden, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, care s-a înapoiat la Geneva pentru

a participa la conferința miniștrilor Afacerilor Externe.

GENEVA (Agerpres). — La 13 iulie V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a avut o convorbire cu A. Eden, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii.

V. M. Molotov a primit pe Krishna Menon

GENEVA (Agerpres). — La 13 iulie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit pe Krishna Menon, militant social

din India. Convorbirea dintre V. M. Molotov și Krishna Menon s-a referit la probleme legate de conferința de la Geneva.

A. Eden l-a vizitat pe Ciu En-lai

GENEVA (Agerpres). — La 13 iulie, Anthony Eden, șeful delegației engleze, l-a vizitat pe Ciu En-lai, șe-

ful delegației Republicii Populare Chineze. Intrevederea a durat 30 minute.

Vizita delegației comerciale chineze în Anglia

LONDRA (Agerpres). — În cadrul unei declarații făcute de membrii delegației comerciale chineze, care vizitează acum Marea Britanie, s-a arătat că există posibilitatea deschiderii unui comerț bilateral anglo-chinez în valoare de 80 pînă la 100 milioane de lire sterline. Această declarație a fost făcută cu prilejul unei întâlniri care a avut loc la Londra între membrii delegației comerciale chineze și reprezentanții Comitetului pentru relațiile comerciale chino-britanice.

Filiala din Londra a Băncii Chinei

a oferit o recepție în cinstea membrilor delegației comerciale chineze, la care au participat aproape 300 de directori de societăți, reprezentanți ai Băncilor importante engleze și ai societăților britanice de import și export. Au asistat de asemenea membri ai parlamentului și membri ai Consiliului britanic pentru promovarea comerțului internațional.

Membrii delegației comerciale chineze au discutat de asemenea cu muncitorii și tehnicienii britanici și au vizitat câteva fabrici.

R. P. Chineză trebuie să ocupe locul cuvenit în O. N. U.

PEKIN (Agerpres).
Cercurile politice și presa indiană se pronunță în favoarea recunoașterii locului de drept ce i se cuvine R. P. Chineze la O.N.U. și în Consiliul de Securitate. Ziarele indiene denunță de asemenea atitudinea nerealistă a S.U.A. față de China.

După cum relatează agenția France Presse, la 9 iulie M. Panikkar, fostul ambasador al Indiei în China a declarat reprezentanților presei că India consideră de mai mult timp că reprezentantul legitim al Chinei la O.N.U. poate fi numai guvernul care conduce cu adevărat R. P. Chineză.

Nu există nici un argument împotriva acestui lucru și nu poate fi vorba de veto, a adăugat el.

Ziarul „Indian Express” subliniază că „India împreună cu alte numeroase țări a sprijinit și a votat pentru adevărata reprezentare a Chinei la O.N.U. și în comitetele sale”.

Ziarul „Amrita Bazar Patrika” subliniază că China gomindanistă a uzurpat locul de drept ce i se cuvine R. P. Chineze în O.N.U., acționând în felul acesta pe placul „diplomaților și politicienilor americani”.

Criticind politica S.U.A. în Asia, ziarul „Hindustan Standard” scrie că în lumina relațiilor noilor forțe din Asia, India consideră că este necesar să se recunoască importanța R. P. Chineze.

Fie că această este sau nu pe placul Statelor Unite, scrie în continuare ziarul, există un fapt incontestabil și anume că conferința de la Geneva a remarcat recunoașterea generală a Chinei ca o forță internațională. India s-a pronunțat întotdeauna pentru admiterea Chinei.

„Noua Chină a făcut o impresie deosebită asupra lumii întregi”, scrie ziarul „National Herald”. S.U.A., subliniază ziarul, „nu pot lua din punct de vedere moral poziție împotriva Chinei. Prin această atitudine S.U.A. „refuză să recunoască conse-

cințele coexistenței”. Coexistență, adaugă ziarul, înseamnă pace și securitate colectivă și înlăturarea primejdiei unui nou război”.

★

MONTEVIDEO (Agerpres).
Subliniind creșterea prestigiului internațional al Republicii Populare Chineze, presa uruguyană cere restabilirea drepturilor ei legale în O.N.U. Ziarele critică poziția S.U.A. care împiedică admiterea Republicii Populare Chineze în O.N.U.

Ziarul burhez „La Manana” arată că numeroase țări capitaliste, printre care Anglia și Franța sprijină cererea privind restabilirea drepturilor R. P. Chineze în O.N.U. Ziarul subliniază importanța pe care o are această problemă pentru cauza păcii.

★

DJAKARTA (Agerpres).
Presa și opinia publică din Indonezia cere să se acorde imediat Republicii Populare Chineze locul său legitim în Organizația Națiunilor Unite. Republica Populară Chineză, arată ziarul „Harian Rakjat”, joacă un rol tot mai mare, pe arena internațională. Ținând seama de aceasta, guvernul indonezian urmîndu-și politica externă activă — trebuie să contribuie prin toate mijloacele ca Republica Populară Chineză să-și ocupe locul în O.N.U.”.

În aceeași problemă, ziarul „Bintang Timur” scrie: „Fără Republica Populară Chineză, O.N.U. nu are dreptul să se denumească o Organizație a Națiunilor Unite”.

În același spirit se pronunță și ziarul „Berita Indonesia”.

Într-un articol redacțional, săptămînalul „Sunday Courier” scrie: „Toate popoarele, cu excepția unui mic grup de reacționari din S.U.A., cer admiterea Republicii Populare Chineze în O.N.U. Popoarele știu că odată cu intrarea R. P. Chineze în O.N.U. forțele păcii se vor întări”.

Incerări ale S. U. A. de a sabota conferința de la Geneva

LONDRA (Agerpres). —
Amenințările Statelor Unite de a sabota eforturile conferinței de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe, îndreptate spre restabilirea păcii în Indochina, provoacă indignarea cercurilor politice din Anglia și Franța.

După cum relatează comentarii diplomatici ai citorva ziare engleze, Anglia s-a alăturat încercărilor Franței de a convinge Statele Unite să-și schimbe hotărîrea de a nu trimite un reprezentant de seamă la tratativele de la Geneva dintre miniștrii afacerilor externe, care au fost reluate.

Referindu-se la hotărîrea Americii de a lăsa la Geneva numai un consilier tehnic, comentatorul diplomatic al ziarului „Reynold's News” scrie: „De la început Dulles a hotărît să dovedească că conferința va ajunge la un impas. Scopul tacticii americane este de a face cu neputință înțelegerea focului”. „La Londra, scrie comentatorul diplomatic al ziarului „Observer”, a stîrnit o mare indignare declarația lui Dulles că nici el, nici Bedell Smith nu intenționează să se înapoieze la Geneva”.

Declarația lui Mendès-France făcută postului de radio Geneva

GENEVA (Agerpres). — TASS transmite:

La sosirea sa pe aerodromul de la Geneva, Mendès-France, primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Franței, a făcut pentru postul de radio Geneva următoarea declarație:

„Vă este cunoscut scopul venirii mele la Geneva. Dacă cu concursul celorlalte delegații voi fi în stare să realizez pacea în Extremul Orient, aceasta va constitui un motiv în plus pentru marea simpatie pe care o nutresc față de minunatul vostru oraș de care mă leagă atîtea amintiri”.

PE SCURT

— În ultimul timp în Uruguay au crescut simțitor impozitele care apasă din greu pe umerii oamenilor muncii. După cum relatează ziarul „El Debate”, în cursul primului trimestru al anului 1954 totalul impozitelor încasate a fost de 110 milioane de pesos în comparație cu 63 milioane de pesos din perioada corespunzătoare a anului trecut. Impozitele directe au crescut în această perioadă cu 55 la sută.

— În diferite regiuni ale insulei Sumatra, oamenii muncii desfășoară lupta pentru drepturile lor. Agenția Antara transmite că în marele port Belawan se află în grevă 4.000 de muncitori care cer patronilor olandezi

sporirea salariilor. Au început de asemenea greve în multe întreprinderi din Medan.

— După cum anunță ziarul „Al-Ahbar”, guvernul Arabiei Saudite a înștiințat la 10 iulie guvernul S.U.A. că denunță acordurile încheiate cu S.U.A., referitoare la așa-zisul „ajutor” tehnic în cadrul „punctului 4 al programului Truman”.

Ziarele din New York relatează despre hotărîrea Comisiei senatoriale pentru afacerile externe de a recomanda încetarea de la data de 31 decembrie „a ajutorului” acordat Franței și Italiei, dacă ele nu vor ratifica tratatul cu privire la armata europeană.

Cuplete „primejdioase”

Pe semne că laurii lui McCarthy, a cărui principală îndeletnicire o constituie „investigațiile cu privire la activitățile antiamericane”, turbură somnul multor amatori de glorie răsunătoare, deși scandaloașă, din S.U.A. Politicienii trecuți prin ciur și prin dîrmon sînt gata să recurgă la orice panglicării și extravagante în dorința lor de a se distinge într-un fel și de a atrage asupra lor atenția celor bogăți.

În căutarea gloriei scandaloașe s-a încadrat în ultima vreme și cenzura americană camuflată sub firma modestă... de serviciu al poștelor. Ea a hotărît să dovedească primejdia pe care o reprezintă, chipurile, literatura pe care o primesc americanii din țările lagărului socialist. Deși, după cum recunoaște corespondentul din Washington al ziarului „New York Times”, în nici o publicație primită nu se cere răsturnarea guvernului american, cenzorii au început așa cum spunea Kozma Prutkov, să caute rădăcina. Astfel, ei au descoperit (sau mai bine zis li s-a ordonat să descopere!) că aceste „publicații încearcă să trezească în America sentimente de simpatie față de cauza comunismului, să semene sămînța lipsei de loialitate și să însușe cititorilor neîncredere în guvernul lor”.

După părerea corespondentului ziarului „New York Times”, multe din aceste „semințe” sînt cuprinse „într-o mică publicație denumită „nuvele”, în care „este vorba despre viața fericită din satele Uniunii Sovietice și despre „cuplete”, „adică scurte catrene populare compuse de muncitori”.

În această publicație cu „o nuanță de romantism”, cenzorii au descoperit un cuplet extrem de primejdios după părerea lor, deși în aparență destul de inofensiv:

„Dragul meu nu mă săruta,
Ci promite numai!

Or dragostea fără sărutare
E ca piinea fără sare!”

Reproducînd acest cuplet pe prima pagină, ziarul „New York Times” relatează cu un aer misterios: „aceasta pare a fi destul de nevinovat, dar dacă citești cu atenție, reiese că asemenea versuri sînt compuse nu pentru divertisment, ci pentru combaterea unor idei dăunătoare despre capitalism, care pot pătrunde în conștiința muncitorilor”.

Această absurditate cu privire la combaterea unor idei dăunătoare despre capitalism a fost născocită de redacția în toiul creației fanteziste. Cenzorii americani și redacția ziarului „New York Times” sînt îngrijorați că nuvela despre viața fericită din satele sovietice poate trezi „idei dăunătoare despre capitalism” în America.

Poate seroi drept o mărturie grațioasă declarația publicată de același ziar, „New York Times”, a unui „funcționar superior” din Washington cu privire la faptul că „americani ar putea privi cu seriozitate materialul despre viața oamenilor sovietici, și aceasta îndeosebi în timpul declinului economic din America”.

Speriați de criză, reacționarii americani au hotărît să lupte împotriva cărților despre Uniunea Sovietică, așa cum recomandă cu peste un veac în urmă Famosov, un personaj din operele lui Griboedov: „Dacă e vorba să curmăm răul — să stringem toate cărțile și să le ardem”. Si iată că ei confiscă de la abonații americani literatura sovietică și o ard, arătînd astfel în modul cel mai convingător ce anume înseamnă în America libertatea presei, libertatea conștiinței, etc.

Reacționarii americani nu vor reuși însă să ascundă adevărul nici prin foc nici cu cerneală. (Agerpres). („Pravda”)